

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11522/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан С. Маричић, адвокат из ..., против тужених ББ, и ВВ из ..., чији је пуномоћник Биљана Ђурић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 438/25 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 438/25 од 07.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 438/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1034/24 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезане су тужене да тужиоцу солидарно на име накнаде штете за претрпљени психички бол због неистина које су изнеле у предмету Основног суда у Старој Пазови К 1022/20 исплате 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.01.2025. године до исплате и обавезане су тужене да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 127.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев за наканду штете је одбијен за износ од још 50.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 438/25 од 07.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник

РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

У конкретном случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као о посебној ревизији. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части применом правила из члана 200. Закона о облигационим односима. О овом праву и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда, у којима је одлучивано о истоврсним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на изјаве тужених у кривичном поступку вођеном пред Основним судом у Старој Пазови К 1022/20, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа у погледу основа одговорности тужених, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 04.04.2023.године, вредност предмета спора 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора по тужби не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је применом члана 479. став 6. ЗПП ревизија тужених недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**